

Neues Deutschland

Columns - 13 juli 2018 - Auteur: Carsten Brzeski

In de aanloop naar de halve finale tussen de Rode Duivels en *Les Bleus* stonden de Duitse kranten vol met analyses over België en hoe de Rode Duivels symbool stonden voor geslaagde integratie. Er klonk jaloezie uit de Duitse commentaren. En dat had niet alleen met voetbal te maken. Het toont aan hoe snel het land in vier jaar is veranderd.

Vier jaar geleden juichten de Duitsers nog voor hun wereldkampioenen met Poolse, Turkse, Tunesische, Ghanese en Albanese wortels, die overtuigend de titel in Brazilië binnenhaalden. Een jaar later opende Angela Merkel haar armen voor Syrische vluchtelingen en de woorden *Willkommenskultur* en *Gutmensch* waren alomtegenwoordig. Mensen hielpen met donaties, verzamelden kleren en namen vluchtelingen in huis op.

Dat was toen. Vandaag draait de binnenlandse Duitse politiek alleen nog om transitcentra, hotspots, ver/weg-blijfhavens in Afrika, asieltoerisme, gesloten grenzen. De vroegere voetbalheld met de gouden voeten, Mesut Özil, met migratieachtergrond, is in de publieke opinie de zondebok voor het falen van *die Mannschaft*. Zijn foto samen met de Turkse president Erdogan en het hardnekkige zwijgen daarover houdt de Duitse gemoederen al sinds mei bezig. Is hij nu Duits, Duits-Turks of Turks?

Özils weinig geïnspireerde optredens in Rusland deden de kritiek niet verstommen. De afgelopen dagen staken functionarissen van *die Mannschaft* een tandje bij en werd Özil aan de schandpaal genageld. Door dezelfde functionarissen die voorafgaand aan het toernooi niets durfden te zeggen uit angst voor het wegpesten van een belangrijke speler. Nu is Özil vogelvrij. Een te makkelijke zondebok voor het falen van een heel team, en vrijwel niemand neemt het voor hem op. Het laat zien hoezeer Duitsland is veranderd.

Dan is er nog de stokebrand in de regering, Horst Seehofer. Hij is de minister die kanselier Merkel een ultimatum stelde, bijna de regering ten val bracht, en tevens het bewijs is van hoe nu ook Duitse politici wanhopig proberen rechts-populistische partijen rechts in te halen. Nadat de coalitie vorige week nog in een lange nachtelijke sessie een compromis had gesloten over het

vluchtelingenbeleid, presenteerde Seehofer deze week zijn eigen plan alsof er geen regeringscrisis was geweest.

Het plan gaat zelfs compleet voorbij aan het eerdere regeringsbesluit. Seehofer filosofeerde daarbij over 69 uitzettingen op zijn 69ste verjaardag, alsof dat een cadeautje zou zijn. Ook zoiets was drie of vier jaar geleden onvoorstelbaar.

De sfeer in Duitsland wordt killer. Misschien biedt, na België, het voorbeeld van de voetballende Fransen hoop. Na het wereldkampioenschap in 1998 met een ploeg waar veel spelers met migratieachtergrond meededen, ging het team in de jaren 2000 onderuit door grote interne problemen, gek genoeg toen net vanwege de migratieachtergrond. Nu zijn *Les Bleus* weer helemaal terug. Een les voor Duitsland en *die Mannschaft*: volhouden en je niet afwenden van integratie, wellicht zelfs immigratie. De volgende Duitse WK-ster hangt er misschien van af.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/27226/neues-deutschland>